EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2024.7.10.
COM(2024) 281 final

2024/0155 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió és a Libanoni Köztársaság közötti, az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust) és a Libanoni Köztársaság büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésért felelős illetékes hatóságai közötti együttműködésről szóló megállapodás megkötéséről

INDOKOLÁS

Ez a javaslat az Európai Unió és a Libanoni Köztársaság közötti, az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust) és a Libanoni Köztársaság büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésért felelős illetékes hatóságai közötti együttműködésről szóló megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) megkötésére vonatkozik.

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust) koordinálja a határokon átnyúló súlyos bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozásokat és büntetőeljárásokat Európában és azon túl. Az Eurojust a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés európai uniós központjaként támogatja a nemzeti nyomozó és bűnüldöző hatóságokat.

Globalizált világunkban a súlyos bűncselekmények kivizsgálásában és büntetőeljárás alá vonásában részt vevő igazságügyi hatóságok közötti együttműködés nem állhat meg az Unió határain. A határokon átnyúló bűnözés terjedése miatt alapvető fontosságú, hogy a hatóságok a saját joghatóságukon kívülről is szerezzenek információkat. Ezért az Europol számára lehetővé kell tenni, hogy szorosan együttműködjön és az (EU) 2018/1727 rendeletben[1] (a továbbiakban: Eurojust-rendelet) meghatározott követelmények keretén belüli feladatai ellátásához szükséges mértékben személyes adatokat cseréljen egyes kiválasztott harmadik országok bűnüldözési hatóságaival. Ugyanakkor fontos annak biztosítása, hogy a személyes adatok védelme érdekében megfelelő biztosítékok álljanak rendelkezésre az egyének magánéletének, alapvető jogainak és szabadságainak védelme tekintetében.

Az Eurojust műveleti vonatkozású személyes adatokat cserélhet harmadik országokkal, amennyiben az Eurojust-rendelet 56. cikke (2) bekezdésének a)–c) pontjában meghatározott alábbi követelmények valamelyike teljesül:

- a Bizottság az 57. cikk értelmében megállapította, hogy a szóban forgó harmadik ország vagy nemzetközi szervezet megfelelő védelmi szintet biztosít, vagy ilyen megfelelőségi határozat hiányában az 58. cikk (1) bekezdésével összhangban megfelelő garanciákat nyújtottak, vagy mind megfelelőségi határozat, mind ilyen megfelelő garanciák hiányában az 59. cikk (1) bekezdése értelmében, a kivételes helyzetekben biztosított eltéréseket alkalmazzák;
- 2019. december 12. előtt az Eurojust és a harmadik ország vagy nemzetközi szervezet a 2002/187/IB határozat[2] 26a. cikkével összhangban a műveleti vonatkozású személyes adatok kicserélését lehetővé tevő együttműködési megállapodást kötött; illetve
- az Unió és a harmadik ország vagy nemzetközi szervezet az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 218. cikke értelmében olyan nemzetközi

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1727 rendelete (2018. november 14.) az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynökségéről (Eurojust) és a 2002/187/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 138. o.).

[2] HL L 63., 2002.3.6., 1. o.

megállapodást kötött, amely megfelelő garanciákat biztosít az egyének magánéletének, valamint alapvető jogainak és szabadságainak védelme tekintetében.

Az Eurojust jelenleg Montenegróval, Ukrajnával, Moldovával, Liechtensteinnel, Svájccal, Észak-Macedóniával, az Egyesült Államokkal, Izlanddal, Norvégiával, Grúziával, Albániával és Szerbiával tart fenn a 2002/187/IB határozat 26a. cikkén alapuló együttműködési megállapodásokat. Az Eurojust-rendelet 80. cikkének (5) bekezdése értelmében ezek az együttműködési megállapodások továbbra is érvényesek maradnak.

Az Eurojust-rendelet 2019. december 12-i hatálybalépése óta és a Szerződések értelmében a Bizottság hatáskörébe tartozik a személyes adatoknak az Eurojusttal folytatott cseréjére vonatkozóan a harmadik országokkal megkötendő nemzetközi megállapodások Unió nevében történő megtárgyalása. A feladatai ellátásához szükséges mértékben és az Eurojustról szóló rendelet V. fejezete szerint az Eurojust munkamegállapodások révén együttműködési kapcsolatokat létesíthet és tarthat fenn külső partnerekkel. Mindazonáltal ezek önmagukban nem jelenthetnek jogalapot a személyes adatok cseréjére.

Az Eurojust és a kiválasztott harmadik országok közötti igazságügyi együttműködés megerősítése érdekében a Bizottság egy tanácsi határozatra irányuló ajánlást fogadott el az Európai Unió és Algéria, Örményország, Bosznia-Hercegovina, Egyiptom, Izrael, Jordánia, Libanon, Marokkó, Tunézia és Törökország közötti, az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust) és e harmadik országok illetékes hatóságai közötti, büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésről szóló megállapodásokról szóló tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról[3].

A Tanács 2021. március 1-jén megadta ezt a felhatalmazást, és tárgyalási irányelveket fogadott el, valamint különbizottságot nevezett ki a Tanács e munkájának támogatására[4].

A Libanonnal folytatott tárgyalások 2022 decemberében kezdődtek meg. A tárgyalások 2023 júliusában tartott második és egyben utolsó fordulóját követően a tárgyaló felek 2023. október 11-én előzetes megállapodásra jutottak. A főtárgyalók [xx.xx.xxxx]-án/-én parafálták a megállapodás szövegtervezetét.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A megállapodásról folytatott tárgyalások során figyelembe vették a Tanács által elfogadott átfogó tárgyalási irányelveket, valamint a tárgyalásra irányuló 2021. március 1-jei felhatalmazást. Ez a megállapodás összhangban áll az igazságügyi együttműködés területén meglévő egyéb uniós szakpolitikákkal is.

Az elmúlt években előrelépés történt a tagállamok közötti, valamint az uniós ügynökségek és harmadik országok közötti, az információcserére vonatkozó együttműködés javítása terén. Az

[3] Ajánlás – A Tanács határozata az Európai Unió és Algéria, Örményország, Bosznia-Hercegovina, Egyiptom, Izrael, Jordánia, Libanon, Marokkó, Tunézia és Törökország közötti, az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust) és e harmadik országok illetékes hatóságai közötti, büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésről szóló megállapodásokról szóló tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról, 2020. november 19., COM(2020) 743 final.

[4] A Tanács határozata az Európai Unió és Algéria, Argentína, Örményország, Bosznia-Hercegovina, Brazília, Kolumbia, Egyiptom, Izrael, Jordánia, Libanon, Marokkó, Tunézia és Törökország közötti, az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust) és e harmadik országok illetékes hatóságai közötti, büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésről szóló megállapodásokról szóló tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról, lásd 6153/21 + ADD 1, a Tanács 2021. március 1-jén írásbeli eljárással elfogadott határozata (CM 1990/21).

(EU) 2018/1727 rendeletnek és a 2005/671/IB tanácsi határozatnak a terrorizmussal kapcsolatos ügyekben folytatott digitális információcsere tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2023/2131 rendelet[5] megerősíti az Eurojust részéről a harmadik országokkal folytatott együttműködés keretét azáltal, hogy szilárd jogalapot biztosít az Eurojusthoz delegált harmadik országbeli összekötő ügyész kirendeléséhez és az Eurojusttal való együttműködéshez.

Az (EU) 2018/1727 rendeletnek a népirtással, az emberiesség elleni bűncselekményekkel és a háborús bűncselekményekkel kapcsolatos bizonyítékok Eurojustnál történő gyűjtése, megőrzése és elemzése tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2022/838 rendelet[6] szintén szoros kapcsolatot mutat a harmadik országokkal. Mindkét jogi aktus hangsúlyozza a harmadik országokkal való szoros együttműködés fontosságát a súlyos bűncselekmények kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása érdekében.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javaslat összhangban áll az egyéb uniós politikákkal is.

A büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés egyike az első EU–Libanon cselekvési tervben meghatározott intézkedéseknek[7], amely az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Libanoni Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló, 2006. április 1-jén hatályba lépett euromediterrán megállapodás végrehajtását támogatja. A középpontban elsősorban a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelem keretében folytatott igazságügyi együttműködés áll. A tervek között szerepelt a libanoni bíróságok és az uniós tagállamok bíróságai közötti, büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés javítása.

Az EU–Libanon Társulási Tanács 2016. november 11-i ülésén elfogadott EU–Libanon partnerségi prioritásokban[8] mindkét fél egyetértett abban, hogy Libanon stabilitása érdekében előrelépésre van szükség a jó kormányzás és a jogállamiság terén. Az EU kötelezettséget vállalt arra, hogy együttműködik Libanonnal a demokrácia és a jogállamiság közös értékeinek előmozdítása, az igazságszolgáltatási rendszer reformjának folytatása, valamint a korrupció elleni küzdelem érdekében.

Libanon számos uniós finanszírozású projekt kedvezményezettje volt az igazságügyi reform és a jogállamiság megerősítése terén, többek között a büntető igazságszolgáltatás terén.

---

5 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2131 rendelete (2023. október 4.) az (EU) 2018/1727 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek és a 2005/671/IB tanácsi határozatnak a terrorizmussal kapcsolatos ügyekben folytatott digitális információcsere tekintetében történő módosításáról.

6 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/838 rendelete (2022. május 30.) az (EU) 2018/1727 rendeletnek a népirtással, az emberiesség elleni bűncselekményekkel, a háborús bűncselekményekkel és a kapcsolódó bűncselekményekkel összefüggő bizonyítékok Eurojustnál történő megőrzése, elemzése és tárolása tekintetében történő módosításáról.

7 Javaslat – a Tanács határozata tekintettel az EU–Libanon cselekvési terv végrehajtására vonatkozó ajánlás elfogadására az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Libanoni Köztársaság közötti társulást létrehozó euromediterrán megállapodással kialakított Társulási Tanácson belül az Európai Közösségek és tagállamaik által elfogadandó álláspontról (COM/2006/0365 final).

8 Az EU–Libanon Társulási Tanács 1/2016 határozata az EU–Libanon partnerségi prioritásokról szóló megállapodásról.

A déli szomszédsággal kialakított megújított partnerségről – „*Új program a földközi-tengeri térség számára*” című, 2021. február 9-i közös közlemény[9] az Eurojust segítségével megerősített igazságügyi együttműködést tervez az EU és a déli szomszédság partnerországai között, többek között az EU és a déli szomszédság partnerországai közötti együttműködési megállapodásokról szóló tárgyalások révén. Elismert tény, hogy a régiót destabilizáló főbb biztonsági fenyegetések, például a terrorizmus, a hibrid fenyegetések, valamint a kiberbűnözés és a szervezett bűnözés csak közös erőfeszítésekkel kezelhetők.

A Bizottság meglévő stratégiai dokumentumai hangsúlyozzák, hogy javítani kell az EU-n belüli bűnüldözési és igazságügyi együttműködés hatékonyságát és eredményességét, valamint bővíteni kell a harmadik országokkal folytatott együttműködést. Az említett stratégiai dokumentumok közé tartozik többek között a biztonsági unióra vonatkozó uniós stratégia[10], az EU terrorizmus elleni programja[11] és a szervezett bűnözés elleni küzdelemre irányuló uniós stratégia[12].

E stratégiai dokumentumokkal összhangban a bűnüldözés területén is erősödött a nemzetközi együttműködés. A Tanács felhatalmazása alapján[13] a Bizottság tárgyalásokat folytatott Új-Zélanddal a személyes adatoknak a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynökségével (Europol) való cseréjéről szóló megállapodásról.

Ugyanakkor alapvető fontosságú, hogy a harmadik országokkal folytatott igazságügyi együttműködés teljes mértékben összhangban álljon az uniós szerződésekben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített alapvető jogokkal.

A biztosítékok egyik különösen fontos csoportja – nevezetesen a megállapodás II. fejezetében foglaltak – a személyes adatok védelmére vonatkozik, amely az EU-ban alapvető jognak minősül. Az Eurojust-rendelet 56. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban az Eurojust személyes adatokat továbbíthat harmadik országbeli hatóságoknak az Unió és a harmadik ország által az EUMSZ 218. cikke alapján kötött nemzetközi megállapodás alapján, amely megfelelő biztosítékokat nyújt az egyének magánéletének, alapvető jogainak és szabadságainak védelme tekintetében.

A megállapodás II. fejezete gondoskodik ezekről a biztosítékokról, többek között előír számos, a Felek által tiszteletben tartandó adatvédelmi elvet és kötelezettséget (10ff. cikk), továbbá olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek érvényesíthető személyhez fűződő jogokat (14ff. cikk), független felügyeletet (21. cikk), valamint a megállapodásban elismert jogok és biztosítékok személyes adatok kezeléséből eredő megsértése esetén hatékony közigazgatási és bírósági jogorvoslatot (22. cikk) biztosítanak.

Egyensúlyt kell teremteni a biztonság fokozása és az emberi jogok, köztük az adatok és a magánélet védelme között. A Bizottság gondoskodott arról, hogy a megállapodás amellett,

---

9 Közös közlemény:Megújított partnerség a déli szomszédsággal – Új program a földközi-tengeri térség számára (JOIN(2021) 2 final). eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021JC0002&qid=1718394456191

10 COM(2020) 605 final, 2020. július 24.

11 COM(2020) 795 final, 2020. december 9.

12 COM(2021) 170 final, 2021. április 14.

13 A Tanács 7047/20 határozata (2020. április 23.) és a CM 2178/20. tanácsi dokumentum (2020. május 13.).

hogy jogalapot biztosít a személyes adatoknak a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés céljából történő cseréjéhez, ugyanakkor megfelelő biztosítékokat nyújtson az egyének magánéletének, alapvető jogainak és szabadságainak védelme tekintetében is.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 218. cikkének (6) bekezdése értelmében „*a Tanács határozatban felhatalmazást ad a megállapodás megkötésére*”. Mivel a javaslat olyan területekre vonatkozik, amelyeken a rendes jogalkotási eljárás alkalmazandó, az Európai Parlament egyetértésére van szükség, ezért az eljárási jogalap az EUMSZ 218. cikke (6) bekezdése a) pontjának v. alpontja.

Az anyagi jogalap elsősorban a tervezett jogi aktus céljától és tartalmától függ. Amennyiben a tervezett jogi aktus kettős célkitűzést követ, vagy két összetevőből áll, és ezek egyike elsődlegesként vagy döntő jellegűként azonosítható, míg a másik pusztán járulékos jellegű, a jogi aktust egyetlen anyagi jogalapra, azaz az elsődleges, illetve döntő jellegű célkitűzés vagy összetevő által megkövetelt jogalapra kell alapítani. A javaslatnak két fő célkitűzése és összetevője van: az Eurojust és Libanon között büntetőügyekben folytatott együttműködés, valamint az egyének magánéletének és egyéb alapvető jogainak és szabadságainak védelmére vonatkozó megfelelő biztosítékok létrehozása ezen együttműködés tekintetében. Ezért az anyagi jogalapnak az EUMSZ 16. cikke (2) bekezdésének és 85. cikkének kell lennie.

Következésképpen ez a javaslat az EUMSZ 218. cikke (6) bekezdése a) pontjának v. alpontjával együtt értelmezett 16. cikkének (2) bekezdésén és 85. cikkén alapul.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Az Eurojust-rendelet különös szabályokat állapít meg a személyes adatoknak az Eurojust által az EU-n kívülre történő továbbítására vonatkozóan. A rendelet 56. cikkének (2) bekezdése felsorolja azokat a helyzeteket, amikor az Eurojust jogszerűen továbbíthat személyes adatokat harmadik országok igazságügyi hatóságainak. Az említett rendelkezésből következik, hogy a személyes adatok Eurojust általi, Libanonnak történő strukturális továbbítása esetén kötelező erejű nemzetközi megállapodást kell kötni az EU és Libanon között, amely megfelelő biztosítékokat nyújt az egyének magánéletének, valamint egyéb alapvető jogainak és szabadságainak védelme tekintetében. Az EUMSZ 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban a megállapodás így az Unió kizárólagos külső hatáskörébe tartozik. Ezért ez a javaslat nem képezi szubszidiaritási vizsgálat tárgyát.

• Arányosság

Az e javaslathoz kapcsolódó uniós célkitűzések csakis kötelező erejű nemzetközi megállapodás megkötésével érhetők el, amely rendelkezik a szükséges együttműködési intézkedésekről, miközben biztosítja az alapvető jogok megfelelő védelmét. A megállapodás rendelkezései a fő célkitűzések eléréséhez szükséges mértékre korlátozódnak. A tagállamok egyoldalú intézkedése Libanon irányába nem jelent alternatívát, mivel ilyen szerepe kizárólag az Eurojustnak van. Az egyoldalú fellépés továbbá nem biztosítana elegendő alapot az Eurojust és harmadik országok közötti igazságügyi együttműködéshez, és nem biztosítaná az alapvető jogok szükséges védelmét.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az Eurojust rendelet 56. cikkével összhangban a megfelelőség megállapításának hiányában az Eurojust csak olyan, az EUMSZ 218. cikke szerinti nemzetközi megállapodás alapján továbbíthat műveleti vonatkozású személyes adatokat harmadik ország számára, amely megfelelő biztosítékokat ír elő az egyének magánéletének, alapvető jogainak és szabadságainak védelme tekintetében (az 56. cikk (2) bekezdésének c) pontja). Az EUMSZ 218. cikkének (6) bekezdésével összhangban az ilyen megállapodás aláírására a Tanács határozatban ad felhatalmazást.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

Tárgytalan.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

Tárgytalan.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A Bizottság nem használt fel külső szakértői véleményeket a tárgyalások során.

- **Hatásvizsgálat**

Tárgytalan.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Tárgytalan.

- **Alapjogok**

A személyes adatok harmadik országok hatóságai általi cseréje és kezelése a magánélethez és az adatvédelemhez való alapvető jogba való beavatkozásnak minősül. Mindazonáltal a megállapodás biztosítja az ilyen beavatkozás szükségességét és arányosságát azáltal, hogy az uniós joggal összhangban garantálja a továbbított személyes adatokra vonatkozó megfelelő adatvédelmi biztosítékok alkalmazását.

A II. fejezet rendelkezik a személyes adatok védelméről. Ennek alapján a 10–20. cikk meghatározza az alapvető adatvédelmi elveket, köztük a célhoz kötöttséget, az adatminőséget és a különleges adatkategóriák kezelésére alkalmazandó szabályokat, az adatkezelők kötelezettségeit, többek között a megőrzéssel, a nyilvántartás vezetésével, a biztonsággal és az újbóli továbbítással kapcsolatban, az érvényesíthető egyéni jogokat – többek között a hozzáféréssel, a helyesbítéssel és az automatizált döntéshozatallal kapcsolatban –, a független és hatékony felügyeletet, valamint a közigazgatási és bírósági jogorvoslatot.

A biztosítékok a személyes adatoknak az Eurojust és a Libanoni Köztársaság közötti együttműködés keretében végzett kezelésének valamennyi formájára kiterjednek. Bizonyos egyéni jogok gyakorlása fontos közérdekből – különösen a folyamatban lévő bűnügyi nyomozást vagy büntetőeljárást fenyegető kockázatok megelőzése érdekében – szükség

esetén és arányos mértékben késleltethető, korlátozható vagy megtagadható, figyelembe véve az érintett alapvető jogait és érdekeit. Ez összhangban áll az uniós joggal.

Emellett mind az Európai Unió, mind a Libanoni Köztársaság biztosítani fogja, hogy egy adatvédelemért felelős független hatóság (felügyeleti hatóság) felügyelje a magánélet sérthetetlenségét érintő kérdéseket annak érdekében, hogy védje a természetes személyek alapvető jogait és szabadságait a személyes adatoknak a megállapodás alapján történő kezelésével összefüggésben.

A megállapodás 29. cikkének (3) bekezdésével összhangban a megállapodás mindaddig nem alkalmazandó, amíg a felek nem értesítették egymást a megállapodásban foglalt kötelezettségek teljesítéséről, beleértve a személyes adatok védelmével kapcsolatos kötelezettségeket is, és ezt az értesítést el nem fogadták. Ezen túlmenően, valamint a személyes adatok védelmére vonatkozó biztosítékok további megerősítése érdekében a megállapodás 29. cikkének (4) bekezdése kimondja, hogy a Felek mindaddig elhalasztják a személyes adatok továbbítását, amíg a másik Fél nem rendelkezik jogszabályban, és végre nem hajtja a megállapodás II. fejezetében (Információcsere és adatvédelem) foglalt biztosítékokat és kötelezettségeket.

A megállapodás 29. cikkének (4) bekezdése mellett a 32. cikk (2) bekezdése lehetőséget biztosít a személyes adatok továbbításának felfüggesztésére abban az esetben, ha a megállapodás feltételeit rendszeresen vagy lényegesen megsértik, vagy fennáll annak a gyanúja, hogy ilyen jogsértés be fog következni. A 32. cikk (3) bekezdése hasonlóképpen rendelkezik arról a lehetőségről, hogy a másik Féllel folytatott konzultációt követően teljes egészében vagy részben fel lehessen függeszteni magának a megállapodásnak az alkalmazását abban az esetben, ha a megállapodás rendelkezéseinek meglévő vagy küszöbön álló lényeges megsértésére vagy nemteljesítésére kerül sor. A 29. és 32. cikk együttes rendelkezései biztosítják, hogy a személyes adatok továbbítása csak akkor kezdődhet meg, ha az összes szükséges biztosítékot hatékonyan rendelkezésre bocsátják, és az a szükséges feltételek megszűnése esetén gyorsan késleltethető vagy felfüggeszthető.

A megállapodás garantálja továbbá, hogy a személyes adatok Eurojust és a Libanoni Köztársaság közötti cseréje összhangban álljon mind a megkülönböztetésmentesség elvével, mind pedig a Charta 52. cikkének (1) bekezdésével, amelyek biztosítják, hogy a Chartában biztosított alapvető jogokba való beavatkozás a kitűzött általános érdekű célkitűzések tényleges megvalósításához feltétlenül szükséges mértékre korlátozódjon, az arányosság elvére is figyelemmel.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek az uniós költségvetést érintő vonzatai.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Nincs szükség végrehajtási tervre, mivel a megállapodás azt a hónapot követő második hónap első napján lép hatályba, amelynek során az Európai Unió és a Libanoni Köztársaság értesítette egymást a saját eljárásai lezárultáról.

Ami a nyomon követést illeti, az Európai Unió és a Libanoni Köztársaság a megállapodás alkalmazásának kezdőnapját követően egy évvel, majd azt követően rendszeres időközönként

közösen felülvizsgálja a megállapodás végrehajtását, valamint közös döntés alapján bármely Fél kérésére felülvizsgálatot végez. Ezen túlmenően a Felek az alkalmazás kezdőnapjától számított négy év elteltével közösen értékelik a megállapodást.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Az 1. cikk ismerteti a megállapodás céljait.

A 2. cikk meghatározza az együttműködés hatályát.

A 3. cikk tartalmazza a megállapodásban szereplő fontos fogalmak meghatározását.

A 4. cikk előírja Libanon azon kötelezettségét, hogy az illetékes nemzeti hatóságain belül legalább egy kapcsolattartó pontot jelöljön ki, amely nem lehet azonos az összekötő ügyésszel. A terrorizmussal kapcsolatos ügyekért felelős kapcsolattartó pontot is ki kell jelölni.

Az 5. cikk rendelkezik az összekötő ügyész Eurojusthoz történő delegálásáról.

A 6. cikk meghatározza azon feltételeket, amelyek szerint Libanon képviselői az Eurojust operatív és stratégiai ülésein részt vehetnek.

A 7. cikk arról rendelkezik, hogy az Eurojust segítséget nyújthat Libanonnak közös nyomozócsoportok létrehozásában, és pénzügyi vagy technikai segítségnyújtásra lehet felkérni.

A 8. cikk lehetővé teszi az Eurojust számára, hogy összekötő bírót rendeljen ki Libanonba.

A 9. cikk meghatározza a megállapodás szerinti adatkezelés céljait.

A 10. cikk felsorolja a megállapodás értelmében alkalmazandó általános adatvédelmi elveket.

A 11. cikk további biztosítékokat biztosít a személyes adatok különleges kategóriáinak és az érintettek különböző kategóriáinak kezelésére vonatkozóan.

A 12. cikk korlátozza a megállapodás alapján továbbított személyes adatok felhasználásával történő, teljesen automatizált döntéshozatalt.

A 13. cikk korlátozza a kapott személyes adatok újbóli továbbítását.

A 14. cikk rendelkezik a hozzáférési jogról – beleértve annak megerősítését is, hogy az érintettre vonatkozó személyes adatokat a megállapodás alapján kezelik-e –, valamint az adatkezeléssel kapcsolatos alapvető információkról.

A 15. cikk rendelkezik a helyesbítéshez, a törléshez és az adatkezelés korlátozásához való jogról, bizonyos feltételek mellett.

A 16. cikk rendelkezik az e megállapodás alapján továbbított személyes adatokat érintő adatvédelmi incidensekről való értesítésről, biztosítva, hogy az érintett illetékes hatóságok haladéktalanul értesítsék egymást és felügyeleti hatóságukat az ilyen adatvédelmi incidensekről, és intézkedéseket hozzanak az esetleges káros hatások enyhítésére.

A 17. cikk előírja, hogy az érintettet tájékoztatni kell az olyan adatvédelmi incidensről, amely valószínűleg súlyosan érinti az érintett jogait és szabadságait.

A 18. cikk rendelkezéseket tartalmaz a személyes adatok tárolásáról, felülvizsgálatáról, javításáról és törléséről.

A 19. cikk előírja, hogy nyilvántartást kell vezetni a személyes adatok gyűjtéséről, megváltoztatásáról, közléséről – ideértve az újbóli továbbítást –, összekapcsolásáról, törléséről és az azokhoz való hozzáférésről.

A 20. cikk kötelezettségeket állapít meg az adatbiztonságra vonatkozóan, biztosítva az e megállapodás alapján kicserélt személyes adatok védelmét szolgáló technikai és szervezési intézkedések végrehajtását.

A 21. cikk előírja a megállapodásban foglalt biztosítékok betartásának hatékony felügyeletét és érvényesítését, biztosítva, hogy egy adatvédelemért felelős független hatóság (felügyeleti hatóság) felügyelje a magánélet sérthetetlenségét érintő kérdéseket – ideértve a megállapodás szempontjából releváns belföldi szabályokat – annak érdekében, hogy védje a természetes személyek alapvető jogait és szabadságait a személyes adatok kezelésével összefüggésben.

A 22. cikk rendelkezik a közigazgatási és bírósági jogorvoslatról, biztosítva, hogy az érintetteknek joguk legyen hatékony közigazgatási és bírósági jogorvoslathoz, amennyiben a személyes adataik kezelése nyomán sérülnek a megállapodásban elismert jogok és biztosítékok.

A 23. cikk előírja, hogy az EU-minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok cseréjét és védelmét az Eurojust és Libanon illetékes hatóságai között létrejött, a titoktartásról szóló munkamegállapodás szabályozza.

A 24. cikk rendelkezik az illetékes hatóságok felelősségéről. Az illetékes hatóságok felelősek például minden olyan kárért, amelyet az információcsere során elkövetett jogi vagy ténybeli hibák okoztak egy magánszemélynek.

A 25. cikk kimondja, hogy elvben mindegyik Fél maga viseli az e megállapodás végrehajtásával kapcsolatos saját költségeit.

A 26. cikk rendelkezik az Eurojust és Libanon illetékes hatóságai közötti munkamegállapodás megkötéséről.

A 27. cikk rendelkezik az egyéb nemzetközi jogi eszközökkel való kapcsolatról, biztosítva, hogy a megállapodás ne sértse és ne érintse a Libanon és az Európai Unió bármely tagállama közötti szerződések, megállapodások vagy egyezmények információcserére vonatkozó jogi rendelkezéseit.

A 28. cikk rendelkezik a megállapodás végrehajtásáról való értesítésről.

A 29. cikk rendelkezik a megállapodás hatálybalépéséről és alkalmazásáról.

A 30. cikk tartalmazza a megállapodás módosításával kapcsolatos rendelkezéseket.

A 31. cikk magában foglalja a megállapodás felülvizsgálatával és értékelésével kapcsolatos rendelkezéseket.

A 32. cikk rendelkezik a vitarendezésről és a felfüggesztési záradékról.

A 33. cikk ismerteti a megállapodás felmondására vonatkozó rendelkezéseket.

A 34. cikk meghatározza az e megállapodással összhangban történő értesítések módját.

A 35. cikk hivatkozik a hiteles szövegekre.

2024/0155 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió és a Libanoni Köztársaság közötti, az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust) és a Libanoni Köztársaság büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésért felelős illetékes hatóságai közötti együttműködésről szóló megállapodás megkötéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 16. cikke (2) bekezdésére és 85. cikkére, összefüggésben 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával és 218. cikke (7) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament egyetértésére,

mivel:

(1) Az (EU) 2018/1727 európai parlamenti és tanácsi rendelet[1] 47. és 52. cikke úgy rendelkezik, hogy az Eurojust együttműködési stratégián alapuló együttműködést alakíthat ki és tarthat fenn harmadik országok hatóságaival.

(2) Az (EU) 2018/1727 európai parlamenti és tanácsi rendelet 56. cikke értelmében az Eurojust személyes adatokat továbbíthat harmadik országbeli hatóságoknak többek között az Unió és a harmadik ország által az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 218. cikke alapján kötött nemzetközi megállapodás alapján, amely megfelelő garanciákat nyújt az egyének magánéletének, alapvető jogainak és szabadságainak védelme tekintetében.

(3) Összhangban az (EU) [XXXX] tanácsi határozattal[2], az Európai Unió és a Libanoni Köztársaság közötti, az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust) és a Libanoni Köztársaság büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésért felelős illetékes hatóságai közötti együttműködésről szóló megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) aláírására [XX.XX.XXXX]-án/-én került sor, figyelemmel annak egy későbbi időpontban történő megkötésére.

(4) A megállapodás lehetővé teszi a személyes adatoknak az Eurojust és Libanon illetékes hatóságai közötti továbbítását a súlyos bűncselekmények és a terrorizmus elleni küzdelem, valamint az Unió és polgárai biztonságának védelme érdekében.

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1727 rendelete (2018. november 14.) az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynökségéről (Eurojust) és a 2002/187/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 138. o.).

[2] A Tanács (EU) [XXXX] határozata (XXXX.XX.XX.) az egyrészről az Európai Unió, másrészről a Libanoni Köztársaság közötti, az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust) és a Libanoni Köztársaság büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésért felelős illetékes hatóságai közötti együttműködésről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő aláírásáról (XXXX).

(5) A megállapodás biztosítja az Európai Unió Alapjogi Chartájának[3] teljes körű tiszteletben tartását, különösen a Charta 7. cikkében elismert, a magánélet és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot, a 8. cikkében elismert, a személyes adatok védelméhez való jogot, valamint a 47. cikkében elismert, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot. A megállapodás megfelelő biztosítékokat tartalmaz különösen az Eurojust által a megállapodás alapján továbbított személyes adatok védelmére.

(6) Az EUMSZ 218. cikkének (7) bekezdése értelmében helyénvaló, hogy a Tanács felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy az Unió nevében jóváhagyja a megállapodás I., II. és III. mellékletének módosításait, és felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy megállapodjon a megállapodás alapján a Felek között már közölt információk további felhasználásának és tárolásának módozatairól, valamint hogy felhatalmazza a Bizottságot az értesítések címzettjére vonatkozó információk naprakésszé tételére.

(7) Írországra nézve az (EU) 2018/1727 rendelet kötelező, ezért részt vesz e határozat elfogadásában.

(8) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

(9) Az európai adatvédelmi biztos [xxxx.xx.xx]-án/-én nyilvánított véleményt ([xxx]).

(10) A megállapodást az Unió nevében jóvá kell hagyni,

(11) A Szerződésekkel összhangban a megállapodás 29. cikkének (2) bekezdésében előírtak szerint a Bizottság megteszi az Unió nevében az értesítést annak kifejezésére, hogy az Unió a megállapodást magára nézve jogilag kötelező erejűnek ismeri el,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Bizottság az Európai Unió és a Libanoni Köztársaság közötti, az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust) és a Libanoni Köztársaság büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésért felelős illetékes hatóságai közötti együttműködésről szóló megállapodást (a továbbiakban: megállapodás) az Unió nevében ezúton jóváhagyja.

A megállapodás szövegét csatolták e határozathoz.

2. cikk

(1) A megállapodás 30. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a megállapodás I., II. és III. mellékletének módosításaira vonatkozó, az Unió nevében képviselendő álláspontot a Tanáccsal folytatott konzultációt követően a Bizottság hagyja jóvá.

(2) A megállapodás 33. cikke (3) bekezdésének alkalmazásában a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy megállapodjon a megállapodás alapján a Felek között már közölt információk további felhasználásának és tárolásának módozatairól.

[3] HL C 326., 2012.10.26., 391. o.

(3) A megállapodás 34. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a Tanáccsal folytatott konzultációt követően naprakésszé tegye az értesítések címzettjére vonatkozó információkat.

3. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök